

บันทึก

เรื่อง ปัญหาการมอบอำนาจของอธิบดีให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน
(การมอบอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุและ
กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน)

กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ที่ มท.๐๒๐๕/๕๕๐๕ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงมหาดไทยได้รับแจ้งจาก กระทรวงศึกษาธิการว่า อธิบดีกรมสามัญศึกษาได้มอบอำนาจการดำเนินการเกี่ยวกับการพัสดุให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการแทน ตามคำสั่งกรมสามัญศึกษา ที่ ๕๕๗๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๒ แต่ปรากฏว่าผู้ว่าราชการจังหวัดอุทัยธานีไม่ยอมรับมอบอำนาจดังกล่าว ซึ่ง กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาเห็นว่า ตามข้อ ๕๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลง วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ.๒๕๑๕ บัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่บริหารราชการ ตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมาย หรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะ หัวหน้ารัฐบาล ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงน่าจะปฏิเสธไม่รับมอบอำนาจมิได้ จึงได้ส่งเรื่องให้ กระทรวงมหาดไทยพิจารณา

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วมีความเห็นที่ยังไม่อาจวินิจฉัยเป็นข้อยุติได้ว่า การมอบอำนาจของอธิบดีกรมสามัญศึกษา ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนในเรื่องที่ เกี่ยวกับการพัสดุตามคำสั่งกรมสามัญศึกษา ที่ ๕๕๗๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๒ เป็นไปถูกต้องโดยชอบด้วยกฎหมายตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ.๒๕๑๕ ข้อ ๔๒ หรือไม่ เพราะบทบัญญัติในวรรคสี่ของข้อ ๔๒ กำหนดไว้ชัดเจนว่า อธิบดีจะมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดี จะต้องได้รับอนุมัติจาก คณะรัฐมนตรี และต้องทำเป็นคำสั่งและประกาศในราชกิจจานุเบกษาด้วย นอกจากนี้ ตามข้อ ๗ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๖๑ หาได้มีข้อความใดบังคับว่า เมื่อ ผู้มีอำนาจดำเนินการตามระเบียบดังกล่าวมอบอำนาจให้ผู้ใดแล้ว ผู้รับมอบอำนาจจะต้องปฏิบัติ ตามเสมอไป เพราะความในข้อ ๗ ดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับได้แต่ในกรณีที่ผู้มอบอำนาจเป็น ผู้บังคับบัญชาของผู้รับมอบอำนาจเท่านั้น แต่ในกรณีนี้อธิบดีกรมสามัญศึกษามีได้เป็น ผู้บังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด จึงมีปัญหว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะปฏิเสธไม่ยอมรับมอบ อำนาจนั้นได้หรือไม่

กระทรวงมหาดไทยเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการของ ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยตรง ควรจะมีแนวทางปฏิบัติเป็นการทั่วไป จึงขอให้สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยปัญหาดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมสามัญศึกษา) และผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี) แล้ว เห็นว่าประเด็นที่จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นมีอยู่ว่า การมอบอำนาจของอธิบดีกรมสามัญศึกษาให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน ตามคำสั่งกรมสามัญศึกษา ที่ ๕๕๗๑/๒๕๒๒ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๒๒ เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ หรือไม่ว่า ซึ่งในเรื่องนี้ปรากฏว่า กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗ มีความเห็นเป็นสองฝ่าย คือ

กรรมการร่างกฎหมายฝ่ายข้างมากเห็นว่าการมอบอำนาจของอธิบดีให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนนั้น ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ได้กำหนดเงื่อนไขไว้ในข้อ ๔๒ วรรคที่สอง^๑ สองประการ คือ ประการแรก ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้เนื่องจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นข้าราชการต่างสังกัดกับอธิบดีผู้มอบอำนาจ จึงต้องอนุมัติการมอบอำนาจจากคณะรัฐมนตรีเสียก่อน ประการที่สอง คือ ต้องทำเป็นคำสั่งและประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ประชาชนได้ทราบทั่วกันว่าผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจในเรื่องใดบ้าง ด้วยเหตุนี้จึงต้องแยกการมอบอำนาจของอธิบดีตามข้อ ๔๒ วรรคสี่ ออกเป็น สองกรณี คือ กรณีมอบให้รองอธิบดี กับกรณีมอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งความในข้อ ๔๒ ที่ว่า “... ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ฯลฯ มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ...” นั้นย่อมหมายถึงการมอบอำนาจของอธิบดีให้รองอธิบดีเท่านั้นกล่าวคือ ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ฯลฯ มิได้กำหนดห้ามการมอบอำนาจหรือมิได้กำหนดให้มอบอำนาจให้ผู้อื่นแล้ว อธิบดีก็สามารถมอบอำนาจให้รองอธิบดีได้โดยทำเป็นหนังสือ แต่ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ฯลฯ กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นก็ต้องเป็นไปอย่างนั้น ทั้งนี้ ไม่เกี่ยวกับการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งต้องเป็นไปตามเงื่อนไขสองประการดังกล่าวข้างต้น

การมอบอำนาจของอธิบดีกรมสามัญศึกษาในกรณีที่เป็นปัญหานี้ได้ทำเป็นคำสั่งได้สั่งโดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๗^๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.

^๑ข้อ ๔๒

ฯลฯ

ฯลฯ

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่อธิบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น อธิบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทนอธิบดีก็ได้ แต่ถ้าจะมอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดี ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี และให้ทำเป็นคำสั่งและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^๒ข้อ ๗ ผู้มีอำนาจดำเนินการตามระเบียบนี้จะมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใดก็ได้ โดยคำนึงถึงตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่จะได้รับมอบอำนาจนั้นเป็นสำคัญ หากเกิดการเสียหายขึ้น ผู้มอบและผู้รับมอบจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย

ฯลฯ

ฯลฯ

๒๕๒๑ ซึ่งเป็นระเบียบที่ออกตามมติของคณะรัฐมนตรี ดังนั้น จึงไม่อาจยกเว้นเงื่อนไขในการมอบอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๔ ซึ่งมีฐานะเป็นกฎหมายได้ และความในข้อ ๗ ดังกล่าวก็เพียงแต่กำหนดให้ผู้มีอำนาจดำเนินการตามระเบียบนี้มอบอำนาจให้ผู้อื่นใช้อำนาจของตนแทนได้โดยไม่อาจบังคับให้ผู้ใดมีหน้าที่ต้องรับปฏิบัติ เว้นแต่ผู้มอบอำนาจจะใช้อำนาจในฐานะผู้บังคับบัญชา การมอบอำนาจที่จะให้มีผลตามข้อ ๕๓^๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๔ จึงต้องเป็นการมอบหมายตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ คือ การมอบอำนาจตามข้อ ๔๒ ดังกล่าวข้างต้น ดังนั้นการมอบอำนาจของอธิบดีกรมสามัญศึกษาให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการแทนตามคำสั่งกรมสามัญศึกษา ที่ ๕๕๗๑/๒๕๒๒ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๒๒ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

กรรมการร่างกฎหมายฝ่ายข้างน้อยเห็นว่าการมอบอำนาจของอธิบดีให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนนั้น ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๔ บัญญัติไว้ในข้อ ๔๒ วรรคสี่ ว่า “อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่อธิบดีจะพึงปฏิบัติ หรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น อธิบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทนอธิบดีก็ได้ แต่ถ้าจะมอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดี ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี และให้ทำเป็นคำสั่งและประกาศในราชกิจจานุเบกษา” ซึ่งหมายความว่า ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ฯลฯ ได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นแล้ว การมอบอำนาจก็ย่อมเป็นไปตามนั้น ฉะนั้น การที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๒๑ซึ่งออกโดยอำนาจของคณะรัฐมนตรี ได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้ในข้อ ๗ นั้น ย่อมถือได้ว่าระเบียบดังกล่าวได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ตามนัยข้อ ๔๒ วรรคสี่ แล้ว อธิบดีกรมสามัญศึกษาจึงสามารถอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๗ แห่งระเบียบดังกล่าวมอบอำนาจให้

^๓ข้อ ๕๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ

(๒) บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมายหรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล

(๓) บริหารราชการตามคำแนะนำและคำสั่งของผู้ตรวจราชการ ในเมื่อไม่ขัดต่อกฎหมายหรือระเบียบ ข้อบังคับของกระทรวง ทบวง กรม หรือมติของคณะรัฐมนตรีหรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี

(๔) ควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการของข้าราชการซึ่งประจำอยู่ในจังหวัดนั้นและอยู่ในการบังคับบัญชาและรับผิดชอบของผู้ว่าราชการจังหวัด ในการนี้ให้มีอำนาจตรวจตราแนะนำ ชี้แจง หรือสั่งให้ข้าราชการในจังหวัดนั้นปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ของกระทรวง ทบวง กรม หรือมติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี หรือยับยั้งการกระทำใด ๆ ของข้าราชการในจังหวัดที่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีไว้ชั่วคราว แล้วรายงานกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้อง

(๕) ควบคุมดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดตามกฎหมาย

ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนได้ ดังนั้น การมอบอำนาจของอธิบดีกรมสามัญศึกษาให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการแทนเกี่ยวกับการพัสดุในกรณีที่เป็นปัญหานี้ จึงเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

เนื่องจากกรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗ มีความเห็นแตกต่างกันในปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการของผู้ว่าราชการจังหวัด เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงได้นำเรื่องเสนอที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายพิจารณา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย)
ปัญหาที่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้มีสองประการ คือ ปัญหาว่าการที่อธิบดีกรมสามัญศึกษาออกคำสั่งมอบอำนาจการดำเนินการเกี่ยวกับการพัสดุให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการแทนตามความในข้อ ๗ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นการมอบอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย คือ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ข้อ ๔๒ วรรคสี่ หรือไม่ ประการหนึ่ง และปัญหาว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะปฏิเสธการรับมอบอำนาจนั้นได้หรือไม่ อีกประการหนึ่ง

สำหรับปัญหาประการแรก ก่อนอื่นควรพิจารณาว่าข้อความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ข้อ ๔๒ วรรคสี่ ที่มีลักษณะเป็นข้อยกเว้นว่า “ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น” นั้น เป็นข้อยกเว้นที่ใช้กับกรณีการมอบอำนาจให้รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทนอธิบดีเท่านั้น หรือใช้กับกรณีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดีด้วย ซึ่งเมื่อพิจารณาถ้อยคำในวรรคนี้ทั้งวรรคประกอบกันแล้ว เป็นที่เห็นได้ว่า ข้อความนั้นใช้บังคับทั้งสองกรณี กล่าวคือ ใช้กับกรณีการมอบอำนาจให้รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทนอธิบดีและใช้กับกรณีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดีด้วย

อนึ่ง เมื่อพิจารณาที่มาของข้อความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ข้อ ๔๒ วรรคสี่ ประกอบด้วยแล้ว จะทำให้เห็นเด่นชัดยิ่งขึ้นว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายมุ่งหมายจะให้ข้อความอันมีลักษณะเป็นข้อยกเว้นนั้น ใช้บังคับกับการมอบอำนาจทั้งสองกรณี กล่าวคือ บทบัญญัตินี้มาจากความในมาตรา ๒๒ วรรคเจ็ด^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ และความในมาตรา ๒๒ วรรคเจ็ดนั้นมาจากร่างเดิมของรัฐบาลที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว (เรื่องเสร็จที่ ๒๓/๒๔๙๙) ซึ่งมีข้อความว่า “อำนาจในการสั่ง การอนุญาต หรือการให้อนุมัติที่อธิบดีจะพึงปฏิบัติราชการตามกฎหมายใด ๆ

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑

^๕มาตรา ๒๒

ฯลฯ

ฯลฯ

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การให้อนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่อธิบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายใด ถ้ากฎหมายนั้นมิได้บัญญัติในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้รองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดีทำการแทนในนามอธิบดีก็ได้ แต่ถ้าจะมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ว่าราชการจังหวัดทำการแทนในนามอธิบดี ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ถ้ากฎหมายว่าด้วยการนั้นมิได้บัญญัติในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นจะมอบให้ผู้ว่าราชการภาคหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ทำแทนในนามอธิบดีก็ได้ แต่การมอบอำนาจเช่นนี้ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา” ซึ่งถ้อยคำนี้แสดงว่าข้อความที่มีลักษณะเป็นข้อยกเว้นในร่างวรรคนี้เจาะจงใช้กับการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการภาคหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แต่เมื่อรัฐบาลสมัยนั้นได้เสนอร่างกฎหมายดังกล่าวต่อรัฐสภาแล้ว ปรากฏว่าได้มีการเพิ่มการมอบอำนาจให้รองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดีแทรกเข้าไปด้วย ฉะนั้นข้อความที่มีลักษณะเป็นข้อยกเว้นดังกล่าวจึงใช้กับการมอบอำนาจให้รองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดี กับการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการภาคหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ในทำนองเดียวกับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ข้อ ๔๒ วรรคสี่ ที่กล่าวมาแล้ว

เมื่อถือว่า ข้อความข้างต้นใช้กับการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนอธิบดีด้วยแล้ว ก็ควรพิจารณาต่อไปว่า ถือได้หรือไม่ว่ามติของคณะรัฐมนตรีได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจของอธิบดีเกี่ยวกับการพัสดุไว้เป็นอย่างอื่นดังที่ระบุไว้ในข้อ ๗ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๒๑ และการมอบอำนาจ “ให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใด” ตามความในข้อ ๗ นั้น หมายถึงการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดด้วยหรือไม่

เนื่องจากว่าระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๒๑ ที่ได้ออกตามมติของคณะรัฐมนตรีโดยถูกต้อง ได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจในการนี้ไว้แล้วตามข้อ ๗ แห่งระเบียบฯ จึงถือได้ว่ามติของคณะรัฐมนตรีได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจของอธิบดีเกี่ยวกับการพัสดุไว้เป็นอย่างอื่นดังที่ระบุไว้ และเนื่องจากความในข้อนี้ระบุไว้ชัดว่า “ผู้มีอำนาจดำเนินการตามระเบียบนี้ จะมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษร ให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใดก็ได้ โดยคำนึงถึงตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่จะได้รับมอบอำนาจนั้นเป็นสำคัญโดยมิได้เจาะจงว่า จะมอบให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดก็ได้โดยต้องคำนึงถึงตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้นั้นเป็นสำคัญ และโดยที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ มีอำนาจหน้าที่บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรีกระทรวง ทบวง กรมมอบหมาย มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการของข้าราชการ ซึ่งประจำอยู่ในจังหวัดนั้น และอยู่ในการบังคับบัญชาและรับผิดชอบของผู้ว่าราชการจังหวัด และมีอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ดังที่บัญญัติไว้ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ข้อ ๕๓” ฉะนั้น การมอบอำนาจของอธิบดีกรมสามัญศึกษาให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการแทนเกี่ยวกับการพัสดุจึงถือได้ว่า ได้มอบโดยคำนึงถึงตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นสำคัญแล้ว

สรุปแล้วสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) เห็นว่า การมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนเกี่ยวกับการพัสดุตามความในข้อ ๗ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๒๑ เป็นการมอบอำนาจ

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓

โดยชอบด้วยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ข้อ ๔๒ วรรคสี่ แล้ว

ส่วนปัญหาที่ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะปฏิเสธการรับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมสามัญศึกษาในเรื่องนี้ได้หรือไม่ นั้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา(ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) เห็นว่า ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ข้อ ๕๓ (๒)“บัญญัติไว้ชัดแล้วว่าผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจและหน้าที่บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรีกระทรวง ทบวง กรม มอบหมาย โดยเหตุนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะปฏิเสธการรับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมสามัญศึกษา อันเป็นการมอบอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวแล้วมิได้

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบุรณ์

(นายอมร จันทสมบุรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๒๓